

עת"א 36881/12/13 - יניב זגורי, נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 36881-12-13 זגורי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני
העותר
כב' השופט יונתן אברהם
יניב זגורי, ת.ז. 025035536
ע"י ב"כ עו"ד זוהר ארבל
נגד
המשיבים
1. משטרת ישראל
2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העתירה מוגשת על החלטת המשיבים לשלול מן העותר התייחדות וכניסת אשתו לביקורים עד סוף חודש 1/14, וכן הגבלת השימוש בטלפון הציבורי על ידי העותר לשיחות עם בנותיו ועורכי דינו בלבד עד 12.3.14.

לאחר הדיון שהתקיים ביום 4.2.14 ולפשר השאלה אם מתייתרת העתירה לענין שלילת ביקורי והתייחדות האישה (ככל שלא הוארך תוקף השלילה הנ"ל), בדקה ב"כ המשיבים והודיעה לבית המשפט ביום 6.2.14 כי שלילת ביקורי אשת העותר וכתוצאה מכך, התייחדויות, הוארכה בהחלטה מנהלית בחודשיים נוספים.

העותר היפנה להחלטה בעתירה קודמת שלו, עת"א 7170/09/12 שנתקבלה ובה נקבע כי נפגעו זכויותיו שלא כדין ובית המשפט שם הורה להחזיר את הפריווילגיות שנשללו ממנו.

לטענתו, כנקמה, שבוע לאחר מכן העבירו אותו מבית סוהר שרון לבית סוהר שיקמה ובמשך 10 ימים גם כן לא החזירו את הפריווילגיות, אח"כ בוצע השימוע שבית המשפט הנ"ל קבע שלא בוצע כדין, ובכך לטענתו, כאילו מתקנים את הפגם בהליך, אך שללו שוב, זמן קצר לאחר מכן מהעותר מחדש את הפריווילגיות. לטענתו, החזירו לו רק לשבועיים את האפשרות להשתמש בטלפונים וכן לביקורי אשתו, עד ששללו אותם מחדש.

העותר טען כי המשיבים שמו להם לשיטה לשלול את זכויותיו ושעה שהוא מגיש עתירה בגין כך, ובטרם יתקיים בה הדיון, הם מגישים הודעה על החזרת הפריווילגיות וטוענים שהעתירה התייתרה.

כן טען כי הגיש עתירה נוספת בשל המשך השמתו בהפרדת יחיד, בית המשפט שם דן בעתירה, קיבל אותה ואף פסק באופן חריג הוצאות כנגד המדינה.

ב"כ העותר טען כי המידע המודיעיני המוצג כנגד העותר הוא מידע ממוחזר וכך גם חוות הדעת המוצגות בעניינו ושב"ס

שם לו לנוהג כי בכל פעם שהעותר זוכה בעתירתו, מעבירים אותו למחוז אחר וכך הגיע העותר לפני 3 חודשים לבית סוהר שיטה וברגע שהגיע לשם נסגרו ביקוריו עם אשתו בכלל וכן ההתייחדות.

עוד טען ב"כ העותר לאפליה ביחס לאחיו של העותר המוגדר כראש ארגון פשיעה ומעמדו בארגון בכיר מזה של העותר ועל אף האמור לא מונעים ממנו ביקורי אשתו והתייחדויות וכן שיחות טלפון אתה. לטענתו, ככל שמטרת מניעת הקשר עם אשתו בטלפון היא למנוע העברת מסרים אליה בעניינים אסורים, הרי שהעותר יכול לעשות כן באמצעות אסירים אחרים באגף בו הוא נמצא ממילא ועל כן אין כל היגיון בהטלת סנקציה זו.

אשר למניעת ההתייחדות, טען שהדבר גורם לנזקים חמורים.

עוד היפנה והגיש תצהיר של אסיר אשר הצהיר כי קצין המודיעין בכלא ניסה ליצור סכסוך בינו לבין העותר וש"ס אף שיבץ את אותו אסיר בתא עם העותר, לאחר שמסר לאותו אסיר מידע אשר היה בו כדי לגרום לכך שהאסיר הנ"ל יפגע בעותר, זאת בניגוד לנוהלים.

בתשובה לטענות אלה, טענה ב"כ המשיבים כי אין היא מקלה ראש בצורך של העותר בביקורים, בהתייחדויות ובשיחות הטלפון הנ"ל עם אשתו, אך יחד עם זאת ההחלטה שנתקבלה בעניין זה מבוססת על מידע מודיעיני רב וקונקרטי על המשך עיסוק העותר בפלילים מבין כותלי בית הכלא, מה שמחייב את שלילת טובות ההנאה הנ"ל.

לטענתה, מטרת השלילה היא הגנה על שלום הציבור וכן שמירה על הסדר והמשמעת בבית הסוהר.

עוד טענה כי אין אפליה ביחס לאחיו של העותר משום שהמידע שהוצג ועמד בבסיס ההחלטה הוא מידע קונקרטי ביחס לעותר עצמו.

בהסכמת ב"כ העותר הוצג לעיוני החומר המודיעיני שהצטבר לגבי העותר.

כפי שפורט לעיל, שלילת הפריוילגיות של טלפונים, ביקורי אשת העותר וההתייחדויות, נועד לצורך הגנה על האינטרס של ביטחון הציבור.

עיון בחומר המודיעיני הרב שהוצג לעיוני מלמד על פעילות פלילית עניפה ושוטפת שממשיך העותר לנהל מבין כותלי בית הכלא, באמצעות אחרים, כאשר התשתית הטלפונית מהווה ערוץ עיקרי בפעילות זו.

כן מלמד חומר המודיעיני כי אשת העותר מעורבת באופן מהותי ושוטף בפעילות זו. בכך גם שונה עניינו של העותר מזה של אחיו חגי.

מדבר בחומר מודיעיני עדכני, מוצלב בחלקו ובעל מהימנות טובה.

שוכנעתי נוכח האמור לעיל כי אין מדובר בשלילת פריוילגיות מתוך מניעים של פגיעה אישית בעותר אלא מתוך צורך דחוף במניעת פשיעה ומלחמה בפשיעה. כן שוכנעתי כי לא מתקיימת אפליה בין שווים בעניין זה ככל שההשוואה נעשית

כלפי אחיו חגי.

אני מוצא לציין כי העותר אמנם הגיש בשנת 2012 עתירה כנגד שלילת פריבילגיות ובית המשפט המחוזי מרכז אכן קבע כי ההחלטות השוללות בטלות, אך זאת, לא בשל כך שלא היה בהן צורך אמיתי וענייני, אלא בשל ההליך המנהלי הפגום שבו נתקבלו אותן החלטות.

שוכנעתי כי השימוש בשלילת הפריבילגיות במקרה דנן, ככלי ללחימה בפשיעה, ולהגנה על הציבור, הינו כורח בל יגונה.

אני מוצא גם לציין שיש אמנם ממש בטענת ב"כ העותר כי שלילת הפריבילגיות אין בה כדי לחסום את העותר לחלוטין מיצירת קשרים עם החוץ בדרכים עקיפות, ברם, שוכנעתי שהגם שהינה יעילה באופן חלקי בלבד, אין מנוס מנקיטתה לעת הזו.

ההחלטה על השלילה היא החלטה מידתית. היא לוקחת בחשבון את הנזקים העלולים להיגרם לבנותיו של העותר ואינה חלה על קשריהן עמו, וכמו כן אין בה כדי לשלול ממנו קשר עם בא כוחו לצורך קבלת ייעוץ וייצוג משפטי.

נוכח האמור לעיל, לא מצאתי להתערב בהחלטת המשיבים. על כן נדחית העתירה.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

ניתנה היום, ח' אדר תשע"ד, 08 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.